

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522201211
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3522201211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Gabriely Janáčkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. W. č. XXX, proti odporcovi I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., G. XXXX/XX, o zvýšenie výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. júla 2022, č.k. 9Pc/5/2022 - 55, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľa mesačne sumou 200,- eur a to vždy do 27. dňa v každom mesiaci vopred k rukám navrhovateľa počnúc dňom 13.04.2022. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 13.04. do 29.07.2022 v sume 360,- eur je odporca povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Tým sa zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 19.11.2009, č.k. 9C/107/2008 - 39 v časti určenia výživného na navrhovateľa. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 6, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine, kedy uviedol, že navrhovateľ mal v čase poslednej úpravy o výživnom 7 rokov v súčasnosti skončil strednú školu maturitnou skúškou a bude pokračovať na vysokej škole v Žiline. Náklady navrhovateľa tak podstatne vzrástli a sú tvorené okrem bežných výdavkov nákladmi na štúdium. Odporca v súčasnosti dosahuje príjem vo výške 1.272,59 eur, má bežné výdavky a tiež súd zohľadnil iba náklady odporcu na úver za bývanie, ktorý platí odporca spolu s manželkou vo výške 252,26 eur. Ostatné úvery nepovažoval súd za nevyhnutné výdavky. Matka dosahuje príjem 549,45 eur. Preto súd dospel k záveru, že potrebné stanoviť výživné na sumu 200,- eur. Zvýšením výživného vznikol odporcovi dlh na výživnom za čas od podania návrhu do rozhodnutia súdu vo výške 360,- eur. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku podal včas odvolanie odporca, ktorý uviedol, že má dlhoročné podozrenie, že navrhovateľ nie je jeho biologickým synom, a preto žiada, aby súd v rozhodnutí vykonal testy DNA, a preto sa odvoláva k rozsudku na plnenie výživného.

4. Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril a uviedol, že jeho otec sa snaží vyhnúť plateniu alimentov a ako poslednú možnosť si zvolil test DNA. Aj keď sa jedná o návrh takmer po 20. rokoch s týmto návrhom súhlasí s tým, že otec si zaplatí všetky trovy a financie za dané testy sám. Naďalej trvá na zvýšení výživného.

5. K podanému vyjadreniu sa opätovne písomne vyjadril odporca, ktorý uviedol, že na odvolaní aj naďalej trvá a žiada súd o rozhodnutie na vykonanie testu DNA, ktorý je ochotný uhradiť v plnej výške. Výživné vo výške 200,- eur bude platiť naďalej tak, ako určil súd.

6. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP prihladnuc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej le CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil na daný skutkový stav ho správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

8. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

9. Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

11. Súdna prax za právne významnú zmenu pomerov, ktorá má subjektívny charakter považuje výraznú zmenu v nákladoch na životné potreby oprávneného dieťaťa v závislosti od jeho veku, vzdelávania, aktivít, kultúrnych potrieb a konkrétne potreby dieťaťa, ktoré sú povinní uspokojovať jeho rodičia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine.

12. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil, že odôvodnené potreby navrhovateľa a schopnosti a možnosti jeho otca a ostatné zákonné kritéria určenia výživného, umožňuje zvýšenie výživného na navrhovateľa na sumu 200,- eur mesačne odo dňa podania návrhu navrhovateľa na súd. Súd prvej inštancie správne porovnal zmenu pomerov na strane navrhovateľa, kedy v čase poslednej úpravy o výživnom, tento mal 7 rokov a v súčasnosti ukončil strednú školu maturitnou skúškou a bude ďalej pokračovať v štúdiu na vysokej škole v Žiline. Náklady navrhovateľa tak podstatne vzrástli s tým, že tieto budú tvorené okrem bežných výdavkov aj nákladmi na štúdium. Ako vyplýva z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, otec navrhovateľa dosahuje príjem spolu s cestovnými náhradami vo výške 1.272,- eur, má bežné výdavky a matka dosahuje príjem 549,45 eur. Za takto zisteného skutkového stavu je dôvodné zvýšenie výživného na sumu 200,- eur mesačne, pričom z tejto čiastky bude navrhovateľ schopný uhradiť podstatné finančné výdavky spojené so štúdiom a dochádzkou na vysokú školu.

13. Čo sa týka námietky otca, ktorý uviedol v odvolaní, že má dlhoročné podozrenie, že navrhovateľ nie je jeho biologickým synom, v tomto smere odvolací súd dodáva, že podmienky určenia a zapretia otcovstva upravuje Zákon o rodine v ust. § 84 až § 96 s tým, že konanie o určenie, resp. zvýšenie vyživovacej povinnosti nie je možné spojiť s konaním o určenie, resp. zapretie otcovstva. Takáto konanie je osobitným návrhovým konaním, ktoré nemožno spojiť s konaním o zvýšenie výživného. Zákon o rodine tak upravuje za akých podmienok môže manžel matky zaprieť na súde, že je otcom dieťaťa a za akých okolností matka dieťaťa môže zaprieť, že otcom dieťaťa je manžel a rovnako za akých okolností môže zaprieť otcovstvo k dieťaťu aj samotné dieťa. Pokiaľ je stále v rodnom liste zapísaný odporca ako otec navrhovateľa, je povinný z týchto okolností súd aj vychádzať pokiaľ neprebehne samostatné konanie o

zapretie otcovstva, kde by sa preukázalo, či odporca je, alebo nie je otcom navrhovateľa. Za súčasného skutkového stavu veci však námietku odporcu v konaní o určení výživného, že nie je otcom dieťaťa a žiada vyhotoviť test DNA nemožno akceptovať.

14. Preto bol v celom rozsahu správny postup súdu prvej inštancie, ktorý porovnal zmenu okolností na strane dieťaťa v súčasnosti už plnoletého, tak na strane oboch rodičov a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 200,- eur mesačne. Odvolací súd nezistil pochybenie na strane súdu prvej inštancie v časti, kedy súd stanovil dlh na zročnom výživnom s tým, že počiatok platenia zvýšenej vyživovacej povinnosti s účinnosťou od podania návrhu tak ako to ustanovuje Zákon o rodine.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).